

La Muntanya dels secrets

“(…) penso en tots els companys morts i en els que es podreixen a la presó (…). I penso que vaig tenir més sort que ells, o més cap. La qüestió és que sóc viu. I em sento viu”.

Amb aquestes paraules el Roc, el protagonista de *La Muntanya dels secrets* ens parla de la seva vida en un moment de la novel·la, fent-nos reflexionar sobre l'existència com una successió de fets, alguns insòlits i inesperats, fruit de l'atzar més imprevisible, altres viarany, amples i lluminosos o foscos i estrets, pels que una persona decideix voluntàriament caminar acompanyat d'amics, sentiments, i records. A vegades, petites coses, quasi insignificants, acaben regint la vida d'una persona, i es converteixen finalment en aquell fil conductor invisible, (diguem-li destí?) que sembla donar sentit a la nostra existència. Això passa, per exemple, amb un llibre, *El baró rampant*, que acompanyarà el Roc des que era petit.

Isabel Olesti, l'autora de *La Muntanya dels secrets*, (Columna Jove) ens explica en aquesta novel·la la vida del Roc, un noi nascut en una barraca de Montjuïc durant els darrers anys del franquisme. El protagonista explica la història en primera persona, tal vegada renunciant una mica a la qualitat literària a canvi de frescor, espontaneïtat i senzillesa en les línies, creant un ambient curiós en què el lector pot pensar que és amb ell en un cafè, prenent una copa i escoltant com parla. A petites glopades de sinceritat, amb dosis menudes recobertes d'algun salt en el temps, les anècdotes s'encreuen i conformen una història apassionant i quasi increïble, que, a vegades, per la brevetat et deixen amb un regust amarg, preguntant-te per què l'autora no ha volgut aprofundir-hi més.

En Roc, fill de la misèria d'una família pobra de Barcelona, viu al carrer, quasi oblidat per la mare i del padrastre alcohòlic, creix internat en un col·legi d'acollida, separat dels seus germans i educat sota la rígida disciplina, els càstigs, i les pors de l'escola del temps franquistes. Un esperit rebel nascut de la joventut i de l'entorn en el que es mou, fan que s'enfronti a la societat que l'intenta educar, i que es vegi endinsat en robatoris, baralles i que tasti els racons més obscurs de Barcelona. El llibre que va rescatat quan era petit d'un abocador i que ha guardat sempre com un tresor el portarà a aprendre a llegir i serà el

detonant d'un canvi l'abast del qual no es podrà observar fins molts anys després i que l'allunyarà del destí dels seus amics que, tal com diuen les primeres paraules d'aquesta ressenya, no van tenir tanta sort com ell.

Altres obres d'Isabel Olesti són, *Desfici* (guanyador del Premi Andròmina 1988), *Dibuix de dona amb ocells blancs* (guanyador del Premi Josep Pla 1995), i les novel·les *L'aire groc*, *El marit invisible* i *El festí de Nàpols*.

JORDI ANDREU

Publicar al diari *El Punt* el 23 de gener de 2006

http://www.vilaweb.cat/www/elpunt/noticia?p_idcmp=1711353